

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ולבירור יוחסין

שכר עבור חופש לעובד פחות משנה

תיק ממונות מס' 2349-עד

(מהד' יד אב)

נושא הדיון

א' נשכר לעבוד בישיבה של ב' לבשל אוכל לתלמידים תמורת שכר של 5.000 לחודש. העבודה שלו הופסקה כעבור חצי שנה משום שהישיבה אמרה היתה לעבור למקום אחר. כבר בזמן שנשכר לעבודה היה ידוע לצדדים שהמקום אינו קבוע ויתכן שיצטרך לעזוב אחרי חצי שנה. טוען א' שבזמן שנשכר לעבודה אמר לב' שאינו מוכן לעבוד בשכר חדשי כזה אלא יקבל גם עבור החופש, כפי שמקבלים שאר העובדים בישיבה. ב' אינו מכחיש שכך אמר לו א', אך "אינו זוכר בדיוק", ומ"מ הוא טוען שהתכוין לחופש שמקבלים שאר העובדים שעפ"י החוק אינו חייב לשלם רק למי שעבד שנה שלימה לפחות. משיב א' שכוונתו היתה ברורה לשלא להסתפק במשכורת החודשית שהיא מעט מדי עבורו, ולכן אע"פ שהחוק אינו מחייב, מ"מ ב' חייב לשלם לו חופש יחסי לימי העבודה בגלל התנאי שדברו ביניהם.

פסק דין

התביעה מתקבלת, וב' חייב לשלם לא' עבור חופש יחסי לימי העבודה.

(-) שמואל יגר

(-) דוד יהושע קניג

(-) אברהם דוב לוי, אב"ד

השאלות לדיון

- א. נחלקו בעה"ב ופועל אם התחייב בשכירות.
- ב. לפני משוה"ד לעובד בישיבה.

תשובה

א. כתב הרמ"א בשו"ע סי' שיב סעי' טו, בשם תשובת הרשב"א: מי ששכר מלמד לבנו וא"ל שני לשונות כאלו, והמלמד למד עמו חדש העיבור, אין לריך לשלם לו חדש העיבור. ע"כ. כלומר, שהממע"ה. וה"ה צניד"ד.

ב. בגמ' צ"מ סוף פרק ששי (פג א): אמרו ליה עניי אגן וטרחיגן כולה יומא וכפיגן ולית לן מידי, א"ל זיל הב אגרייהו, א"ל דינא הכי, א"ל אין וארחות לדיקים תשמור. וכתב המרדכי שם סי' רנז שאף כפיגן לקיים הלכה זו של לפניס משורת הדין, וכן פסק הצ"ח סי' יב שכן נוהגים בכל צי"ד בישראל לעשות בדבר ראוי ונכון ואע"פ שאין הדין כן. עיי"ש. ועיי' טור ריש סי' עד, ופת"ש סי' שלג ס"ק ג בשם מ"ס חיים. ועיי' תשו' רמ"ן או"ח סי' טז דרביס לריכוס להתנהג כחדס חשוב ומחוייב להתנהג לפניס משורת הדין, ומוכד יש לו דין נכסי רביס, ועיי' שו"ת מחזה אברהם חו"מ סי' א ותשובות רמ"ן שם. ועיי' פס"ד ירושלים כרך ז עמ' קטו וכרך א עמ' קלד שלפיכך כשדניס בין עובד למעביד, ובין הגהלת ת"ת לבין מלמד, יש לכיף את המעביד לשלם למלמד לפניס משורת הדין. ועיי' מנחת ילחק ח"ו סי' קסז.